

ANNEX 3

L'aigua de la font de Can Verdaguer

Geologia de la zona:

Com a punts destacables de la geologia de l'entorn de la font ferrosa de Can Verdaguer trobem:

- Presència d'una conca sedimentaria de materials del terciari i quaternari (eocé i neogen) al voltant del riu Llémena.
- Acabament de la Serralada prelitoral, formada per materials més antics (paleozoics), amb la muntanya de Sant Grau que forma part de l'extrem nord-est de les Guilleries.
- Existència d'un tall d'aquests materials per una falla important, falla de Llorà, de nord-oest a sud-oest, just a l'alçada de la muntanya de Sant Grau.

Nota:

En sortir de la font l'aigua,

Té una temperatura mitjana de 17°C

El cabal normal és de 430 ml/seg.

Té un pH de 6,5

La presència d'Oxigen és de 1,80 mg/l

Dades extretes de les mostres preses el dia
8 març 2007 a les 8 am.

Referent a hidrologia:

En quan a hidrologia els dos principals cursos fluvials que drenen el terme municipal són el Ter i el seu afluent, la riera del Llémena. El municipi de Sant Gregori no té cap aquífer protegit ni tampoc pertany a cap "Zona vulnerable per a la contaminació de nitrats de fonts agràries".

L'aigua que podem veure sortint de la font, prové d'aigües que s'infiltra molt probablement a la zona de la muntanya de Sant Grau, i que segueixen un recorregut subterrani fins arribar aquest punt.

Gradient de ferro en l'aigua

Gradient de coloració:

Si observem amb atenció el color de l'aigua al punt de surgència, veurem que es completament transparent. Un cop veiem l'entrada de l'aigua al reg, observem que tota la zona del llit està coberta per una capa rogenca.

Aquesta capa de color rogenca terrós, és degut al precipitat de ferro que s'hi acumula.

L'aigua de la font surt gairebé anòxica i amb una gran concentració de ferro.

Al llarg del seu recorregut, aquesta aigua s'oxida degut a l'intercanvi gasós i els processos de autòtrofes de la biota.

Nota:

Al arribar l'aigua de la font al reg, la concentració de ferro és de l'ordre de 4,198 ppm.

Després de recórrer 7 m aquesta concentració s'ha reduït en un 51%, i a l'entrar a la llacuna trobem una concentració de 0,024 ppm.

Dades extretes de les mostres preses el dia
14 de març 2007 a les 12h.

La llacuna de Can Verdaguer

Formació de travertins:

Quan surt l'aigua de la font, conté una gran quantitat de calci en dissolució. Aquest calci degut a la presència de CO_2 i el lleuger augment de pH al llarg del recorregut de l'aigua pel reg, afavoreix la formació de Carbonats de calci (CaCO_3) i la seva precipitació.

Podem observar molt clarament la formació d'aquest carbonat de calci en forma de travertins al darrer tram del reg i dins de la llacuna.

Importància florística i faunística de la llacuna:

A la vora de la llacuna podem observar vegetació típica de zones humides o lacustres.

Un exemple molt característic d'aquestes àrees són els Juncos.

Moltes espècies utilitzen aquesta zona com a refugi o alberg, un exemple en podrien ser els diferents amfibis i rèptils que hi viuen o les aus que hi passen.

Altres animals utilitzen la llacuna per abeurar-se o refrescar-se en èpoques de calor com podrien ser els senglars.

CRONOLOGIA DE L'EXPLOTACIÓ FORESTAL DE LA SUREDA

1. Al cap de 30 o 40 anys de plantar-se les sureres es pelen i se'n treu un suro de baixa qualitat que es diu **pelagrí**.
2. Al cap de 4 o 5 anys més es fa el **ratllat del suro** que consisteix en marcar una incisió vertical o vâries a l'escorça perquè el suro no es clivelli irregularment sinó que s'anirà obrint just pel tall.
3. Es farà una estassada de l'estrat arbustiú per facilitar la feina de l'extracció del suro quan arribi el moment.
4. 5. Al cap de 5 anys més es pot fer la segona pelada i s'extraurà un suro de bona qualitat que s'anomena: **suro de raça**.

El tall no ha d'afectar en cap cas la capa mare de l'arbre

Procés molt acurat per extreure el suro de raça

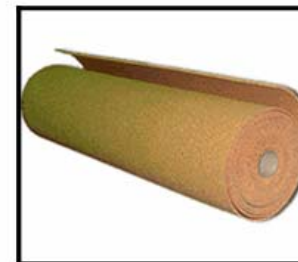

USOS DEL SURO

1. La major part del suro, s'utilitza en la indústria suro-tapera. Són els que fabriquen taps de suro per begudes com el cava o el vi.
 2. Un altre us important, és la fabricació de l'aglomerat de suro. Aquest, posseeix diverses propietats:
 - Resistència al foc
 - Absorció parcial de la humitat (10 i un 12%)
 - Aïllament tèrmic
 - Aïllament acústic
- Plafons decoratius per parets
 - Paviment de suro (parquet)

Taps de suro

Aglomerat de suro

Aglomerat de suro

Plafons decoratius per parets

Paviment de suro

JONC BOVAL

Scirpus holoschoenus

ASPECTE. Les tiges, cilíndriques, són flexibles i punxants a l'extrem. Les flors s'agrupen en una densa massa de forma arrodonida, el glomèrul.

HÀBITAT. Creix sobre la riba, bastant allunyada de l'aigua sobre sòls humits que poden quedar inundats. La trobem a les zones d'aiguamolls prop dels estanyols.

